

บรรณานุกรม

หนังสือ

- กรมศิลปากร. ประชุมนิทานในประเทศไทยตั้งแต่โบราณ 50 เรื่อง. พระนคร: โรงพิมพ์พิพรรตนากร, 2467.
- กอ สวัสดิ์พาณิชย์. คู่มือสอนจริยศึกษาระดับประถมศึกษา (ฉบับทดลอง). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา, 2521.
- กำชัย ทองหล่อ. หลักภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2509.
- กุหลาบ มลลิกะมาส. วรรณกรรมไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521.
- เจตนา นาควิธระ. ทฤษฎีเบื้องต้นแห่งวรรณคดี. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดวงกมล, 2521.
- จุดจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. พระราชพิธีสิบสองเดือน. พระนคร: สำนักพิมพ์คลังวิทยา, 2507.
- เฉลิมศักดิ์ ศิลพร. วรรณศิลป์ปริทัศน์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บรรณกิจ, 2518.
- เคโซ สวานานนท์. จิตวิทยาสำหรับครูและผู้ปกครอง. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเคยนส์โตร์, 2524.
- ศรี อมาตยกุล. รวมเรื่องเมืองนครศรีธรรมราช. พระนคร: รุ่งเรืองรัตนการพิมพ์, 2505.
- ชานินทร์ กรชัยเสียร. ภาษากฎหมายไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2523.
- นคร พจนวพงษ์. ประมวลกฎหมายอาญา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เจริญกิจ, 2523.

นราธิปพงศ์ประพันธ์, กรมหมื่น. ชุมนุมนิพนธ์สุคติวิทยวรรณกรรม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เสรีวิทย์บรรณาการ, 2518.

บรรจง บรรเจิดศิลป์. ศิลปะวรรณคดีกับชีวิต. กรุงเทพมหานคร : ประดิษฐ์การพิมพ์, 2522.

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. วิเคราะห์สวรรณคดีไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2522.

ประสิทธิ์ กาพย์กลอน. แนวทางศึกษาวรรณคดี ภาษาากวี การวิจักษณ์และวิจารณ์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2518.

เปลื้อง ณ นคร. ประวัติวรรณคดีไทยสำหรับนักศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2517.

พระธรรมเมธาจารย์ และ คนอื่นๆ. สุทธิกรรมชาดก. พิมพ์แจกในงานพระราชทานเพลิงศพพระธรรมจักษกรามุนี. พระนคร, 2506.

พุทธทาสภิกขุ. ศาสนาและโอวาท. พระนคร : โรงพิมพ์ชายส่งแห่งประเทศไทย, 2497.

วาคัญ. อสังการศาสตร์. แปลโดย ป.ส. ศาสตรี. พระนคร : กรมศิลปากร, 2504.

วิจิตร สมบัติบริบูรณ์. ประวัติขอมพระเปรี๊ญ 9 ประโยค 2524 และการศึกษาพระปริยัติธรรมบาลี รัตนโกสินทร์. กรุงเทพมหานคร : การพิมพ์พระนคร, 2524.

วิเชียร ณ นคร และ คนอื่นๆ. นครศรีธรรมราช. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์, 2521.

ศักดิ์ศรี แย้มนาคดา. ศักดิ์ศรีนิพนธ์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนส์โตร์, 2517.
_____ . ศักดิ์ศรีวรรณกรรม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนส์โตร์, 2517.

เสี๋ยรโกเศศ. การศึกษาวรรณคดีในแง่วรรณคดี. นครหลวง : สำนักพิมพ์บรรณาการ, 2515.

_____ . การศึกษาศิลปะและประเพณี. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บรรณาการ, 2517.

_____ . วรรณกรรมเสี๋ยรโกเศศ. นครหลวง : สำนักพิมพ์บรรณาการ, 2515.

เสี๋ยรโกเศศ. วรรณคดีที่น่ารู้. พระนคร: โรงพิมพ์ประเสริฐอักษร, 2508.

สุธีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. รายงานการวิจัยพุทธศาสนาแถบลุ่มทะเลสาบสงขลาฝั่งตะวันตก
ออกสมัยกรุงศรีอยุธยา. สงขลา: สถาบันทักษิณคดีศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2523.

_____ . สุทธิกรรมชาดก ฉบับ นางแดง จาวิสุต. สงขลา: ภาควิชาภาษาไทย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2517.

อนุমানราชชน. วัฒนธรรม. พระนคร: สำนักพิมพ์บรรณาคาร, 2515.

อุดม หนูทอง. วรรณกรรมท้องถิ่นภาคใต้ประเภทประโลมโลก. สงขลา: สถาบัน
ทักษิณคดีศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, ม.ป.ป.

อุปกิตศิลปสาร, พระยา. หลักภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนา
พานิช, 2522.

เอกสารอื่นๆ

กรรณิการ์ ชินะโฮติ. "การเปรียบเทียบคำซ้ำแบบหนึ่งในภาษาไทยและภาษาเขมร."
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.

ชลดา ศิริวิทย์เจริญ. "การศึกษาลีลาศิลปะเพลงพายเชิงสุนทรียศาสตร์." วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2518.

นิยะดา สาริกฤติ. "ปัญหาสาชาคณะประวัติความเป็นมาและความสำคัญที่มีต่อวรรณกรรม
ไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

รัตนา นครศรี. " การศึกษาเชิงวิเคราะห์อุเทนคำฉันท์." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
แผนกวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2525.

ภาคผนวก ก.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติพระอุคมปิฎก ผู้แต่ง

พระอุคมปิฎก เปรียญ 9 ประโยคซึ่งพระธรรมเมหาจารย์เชื่อว่าเป็นผู้แต่ง สุตติกรรมชาดกในภาคใดมีประวัติว่า ได้เป็นพระราชคณะในสมัยรัชกาลที่ 3 ครั้นต้นรัชกาลที่ 4 ได้กลับไปอยู่มูลฉำเนาเดิม ปฏิสังขรณ์วัดสนทราให้เป็นตามแบบรัชกาลที่ 3 ปัจจุบันคงเหลือแต่โบสถ์รูปเก๋งจีนอย่างเดียว เหตุที่กลับไปพัตลุงเล่ากันว่า ขณะที่รัชกาลที่ 4 ผนวชอยู่ พระอุคมปิฎกคงเป็นพระราชคณะแล้ว เป็นพระที่มีความรู้สูง มีความเห็นไม่สอดคล้องกับรัชกาลที่ 4 ในเรื่องการแปลบาลีเป็นไทย เรื่องนิกายสงฆ์ ธรรมยุตพระอุคมปิฎกก็คัดค้านอย่างรุนแรง ครั้นสิ้นรัชกาลที่ 3 รัชกาลที่ 4 ได้ขึ้นครองราชสืบสันตติวงศ์ พระอุคมปิฎกนิกหวันราชภัยจึงได้ออกไปอยู่ที่พัตลุงโดยไม่ขอพระบรมราชานุญาตตามประเพณีแต่ก็ยังติดต่อกับกรุงเทพฯ เช่นกัน จนกระทั่งมรณภาพที่วัดสนทรา เจ้าเมืองพัตลุงครั้งนั้นคือพระยาพัตลุง (จุย) รู้เรื่องการหนีออกจากกรุงเทพฯ ของพระอุคมปิฎกจึงไม่ใคร่ทราบพูดเข้าไปในกรุงเทพฯ แล้วจัดการพาไปกักขังที่กลางเมืองซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลลำปำสมัยนั้น รัชกาลที่ 4 ทรงทราบภายหลังทรงตำหนิเจ้าเมืองพัตลุงว่าทำไมถูก พระราชคณะผู้ใหญ่มรณภาพต้องกราบบังคมทูลให้ทราบเพื่อจะได้พระราชทานหีบทองตามประเพณีพระราชทานเพลิงศพ

เนื้อเรื่องในสุตติกรรมชาดกตอนหนึ่งกล่าวถึงพระราชโอรสความยุติธรรมซึ่งสุตติกรรมต้องเดินทางออกจากเมือง เรื่องตอนนี้คล้ายกับการหนีออกจากกรุงเทพฯ ของพระอุคมปิฎกเพราะหวังว่าจะมีราชภัย แต่อยู่ๆ ไปไม่มีราชภัยมากล้ากรายแต่อย่างใด ดังนั้นความหวาดหวั่นของพระอุคมปิฎกจึงเป็นความหวาดหวั่นที่นึกคิดเอาเอง ด้วยเหตุนี้ในตอนต้นของสุตติกรรมชาดกจึงแต่งขอพระเถียรที่รัชกาลที่ 4 ในบทไหว้ครูว่า "ขอกรเกลยกศ จ่านจคงเจตน นอบนบบทมูล พระจอมมงกุฎ ยิงมณะยอสูร ทั่วไทรโลกนูน โสมนัสศรัทธา" การที่แต่งยกย่องรัชกาลที่ 4 เพราะพระองค์ไม่ทรงกลั่นแกล้งท่านเมื่อพระองค์ขึ้นครองราชย์

หนังสือประวัติขอพระเปรียญ 9 ประโยค 2524 และการศึกษาพระปริยัติธรรมบาลี รัตนโกสินทร์ ไครรวบรวมไว้ว่า

สมัยรัชกาลที่ 2 1. พระอุดมปิฎก นามเดิมสอน นามฉายา พุทฺธสโร เป็นชาว
จังหวัดพัทลุง ได้เข้ามาศึกษาเล่าเรียนพระปริยัติธรรมอยู่ที่วัดหงส์ราม ปัจจุบันคือ
วัดหงส์รัตนาราม เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร เคยเป็นเจ้าอาวาสวัดหงส์
รัตนาราม รูปที่ 5 เป็นเปรียญ 9 ประโยค พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว
รัชกาลที่ 3 ทรงรู้จักและคุ้นเคยเป็นอย่างดีตั้งแต่ครั้งยังดำรงพระราชนิพนธ์เป็น
สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมหมื่นเจษฎาบดินทร์ ภายหลังลาออกจากตำแหน่งเจ้าอาวาสกลับภูมิจำ
จำเนาะเดิม¹

ในหนังสือเล่มเดียวกันนี้เล่าประวัติว่า เมื่อรัชกาลที่ 4 ขึ้นครองราชย์ ถึง
วันเฉลิมพระชนมพรรษาได้โปรดเกล้าฯ จัดงานขึ้น มีรับสั่งให้สืบหาพระอุดมปิฎก ครั้น
ทรงทราบว่าเจ้าพรหมอยู่ที่วัดสุนทรฯ จังหวัดพัทลุง จึงรับสั่งให้มนตรีเข้ากรุงเทพฯ
ในพระราชพิธีพระอุดมปิฎกนั่งปลายแถว ครั้นรัชกาลที่ 4 ประเคนจตุปัจจัยถึงพระอุดม
ปิฎกทรงทักด้วยความคุ้นเคยและรับสั่งว่า มาไกล นานปีจะได้พบกัน ขอจงให้พรโยม
ให้ชื่นใจที่เกิด พระอุดมปิฎกจึงตั้งพัดยศขึ้นถวายพระพรด้วยปฏิภาณโวหารเป็นคาถา
บาลีว่า "อติเรกวุธสุสสํ ชิว อติเรกวุธสุสสํ ชิว อติเรกวุธสุสสํ ชิว ชีชายุโกโทตุ
อโรโค โทตุ ชีชายุโก โทตุ อโรโค โทตุ สุธิโต โทตุ ประมินุหมหารราชา สิทธิ
กิจจํ สิทธิกมุํ สิทธิดาโภ ทยโย นิจุจํ ประมินุหมหาราชวรสุส ภวตุ สัพพทา ขอ
ถวายพระพร" เพราะพระอุดมปิฎกถวายพระพรแบบกลอนสุกจึงว่าชาววรรคแรกถึงสาม
ครั้ง วรรคต่อมา 2 ครั้ง แล้วจึงต่อได้โดยไม่ซ้ำอีกเลย รัชกาลที่ 4 ทรงพอพระทัย
มาก จึงรับสั่งให้ถือเป็นธรรมเนียมพระสงฆ์ถวายพระพรพระมหากษัตริย์ในราชพิธีทั้ง
ปวงสืบมาจนทุกวันนี้ แม้คำที่พระอุดมปิฎกกว่าซ้ำ 3 ทนก็ยังคงเดิม รัชกาลที่ 4 ทรง
เพิ่มคำว่า ตุ ต่อท้าย ชิว เป็น ชิวตุ ซึ่งใช้อยู่ในปัจจุบัน

การได้เปรียญ 9 ประโยคของพระอุดมปิฎกค่อนข้างแปลกคือสมัยนั้นผู้ที่เข้า
สอบเปรียญนอกจากจะมีความรู้ความสามารถแล้ว คณะกรรมการจะดูรูปร่างว่าสวยงาม
หรือไม่สวยและต้องเป็นผู้มีนิสัยใจคอดี มหาสอน(พระอุดมปิฎก)รูปร่างเตี้ยและเล็ก

¹ วิจิตร สมบัติบริบูรณ์. ประวัติย่อพระเปรียญ 9 ประโยค 2524 และการ
ศึกษาพระปริยัติธรรม-บาลี รัตนโกสินทร์, กรุงเทพมหานคร, 2524.

จึงหาโอกาสสอบไม่ได้แม้จะสนใจศึกษา ถึงคราวคณะกรรมการประชุมสอบมหา
สอนจะช่วยคมน้ำ ชงน้ำชาถวายคณะกรรมการเป็นประจำ วันหนึ่งคณะกรรมการ
กำลังดำเนินการสอบพระภิกษุรูปหนึ่ง พระกรรมกรรูปหนึ่งออกไปทำธุระในห้องน้ำ
ไต่ยินมหาสอนพูดว่า"ประโยคนี้แปลไม่ได้ก็แย่แล้ว" พระกรรมกรรูปนั้นจึงถามว่า
แล้วมหาสอนแปลได้หรือ มหาสอนตอบว่าถึงแปลได้ก็ไม่มีใครรับรอง พระกรรมกร
รูปนั้นเลยบอกวารัรับรองให้เองแล้วส่งมหาสอนเข้าสอบและได้เปรียญ 9 ประโยค ต่อ
มาเรื่องรูปร่างไม่งามในการสอบเปรียญจึงไม่ค่อยยึดถือกันนัก

หนังสือประวัติย่อพระเปรียญ 9 ประโยคได้รวบรวมไว้ว่า ในสมัยรัชกาลที่
2 มีพระภิกษุสอบเปรียญ 9 ประโยคได้เพียงรูปเดียวคือพระอุดมปิฎก แสดงว่าพระ
อุดมปิฎกเป็นพระภิกษุที่มีความรู้ทางพระพุทธศาสนาและภาษาบาลีอย่างดียิ่งซึ่งสอด
คล้องกับความเห็นของพระธรรมเมธาจารย์ เจ้าอาวาสวัดกุฎาภิมุข อำเภอเมือง
จังหวัดพัทลุง หลักฐานอีกอย่างหนึ่งซึ่งพระธรรมเมธาจารย์ยกได้ว่าคือท่านได้พบกับนาย
เงินอยู่ที่บ้านคอน หลังวัดวิหารเบิก ตำบลลำปำ นายเงินเล่าว่า นายเงินเป็น
ผู้สืบเชื้อสายมาจากพระอุดมปิฎก เดิมเกิดที่บ้านสนทรา เมื่อเด็กๆได้อ่านหนังสือ
สุทธิกรรมชาดกที่วัดสนทรา ผู้ใหญ่เล่าว่าเป็นหนังสือที่พระอุดมปิฎกแต่งเอาไว้ นอก
จากนี้ท่านได้สนทนากับท่านอธิการ เมฆ เกสโร เจ้าอาวาสวัดนิโครธาราม เจ้า
อาวาสท่านนี้บอกว่าพระอาจารย์ของท่านคือพระอาจารย์แน่น วัดควนมะพร้าว ตำบล
ควนมะพร้าว อำเภอคูหาสวรรค์ บอกว่า หนังสือสุทธิกรรมชาดกผู้แต่งคือเจ้าอาวาส
วัดสนทรา

ประวัติพระอุดมปิฎกรวบรวมจาก หนังสือสุทธิกรรมชาดก ฉบับพัทลุง พิมพ์
พ.ศ.2506 และ หนังสือ ประวัติย่อพระเปรียญ 9 ประโยค และการศึกษาพระปริยัติ
ธรรมบาลี รัตนโกสินทร์ 2524.

ภาคผนวก ข.

ถวาย เอกสารต้นฉบับสมุดข่อยชาว

1. สุธึกธรรมชาตก ฉบับนางแดง จาวีสูทร
2. สุธึกธรรมชาตก ฉบับนายช่วย ฐสุวรรณ
3. สุธึกธรรมชาตก ฉบับนายแคลว ไกรนรา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชีวิตแก่ตามสมควร ก็ให้ชื่อวาลัมมาชาชีวันบริกานหนึ่ง หมายความว่า โมนัน คือมีศรัทธาเพียง ลวค
 มนุหรือพระ พงษ์ทำเทอดสรร ตามฉันทมยาคยเนื่อง ๆ หมิโคกเกียคคณ คุณสิ่งจนโทษหมิโคกเก
 พลังษหะระเท ให้กสันเกิดฉนิแกก แล้กสันสิงโดยเคือกรทำยแแล้ว หมิโคละทางเกียคคณกักร
 นัน ทำเมื่อนอง ๆ จินไปย นลิมบทกัลสิงโดยทวังเคือทำยนระ มีทบทนัทาบท อะจินนทาทะกั แล้จ
 ลักกรทลลัมเพียน ละทางนายนนลลย หมิโคกเกทัตัมไปย แล้บทบทกัลสิงโดยทวังย้งหมิโคกเกทำนแล
 ดอน ลักกัหะระนระโอ ทนุมาบทไปย นลิมบทกัลลย แล้มีความมเพียนมากกักรนี้ โทชื่อวาลัมมา

ชาโลมบริกานหนึ่ง ลักกัหะระนระโอ สละสิ รวมคอบเมื่อนอง หมิโคกเกียคคณ และละสิคินนเป
 ลักกัหะระนระโอ ทนุมาบทไปย นลิมบทกัลลย แล้มีความมเพียนมากกักรนี้ โทชื่อวาลัมมา
 ลักกัหะระนระโอ สละสิ รวมคอบเมื่อนอง หมิโคกเกียคคณ และละสิคินนเป
 ลักกัหะระนระโอ ทนุมาบทไปย นลิมบทกัลลย แล้มีความมเพียนมากกักรนี้ โทชื่อวาลัมมา
 ลักกัหะระนระโอ สละสิ รวมคอบเมื่อนอง หมิโคกเกียคคณ และละสิคินนเป
 ลักกัหะระนระโอ ทนุมาบทไปย นลิมบทกัลลย แล้มีความมเพียนมากกักรนี้ โทชื่อวาลัมมา
 ลักกัหะระนระโอ สละสิ รวมคอบเมื่อนอง หมิโคกเกียคคณ และละสิคินนเป
 ลักกัหะระนระโอ ทนุมาบทไปย นลิมบทกัลลย แล้มีความมเพียนมากกักรนี้ โทชื่อวาลัมมา
 ลักกัหะระนระโอ สละสิ รวมคอบเมื่อนอง หมิโคกเกียคคณ และละสิคินนเป
 ลักกัหะระนระโอ ทนุมาบทไปย นลิมบทกัลลย แล้มีความมเพียนมากกักรนี้ โทชื่อวาลัมมา

๑. พุทธศักราช ๒๕๐๑...
 ๒. ...
 ๓. ...
 ๔. ...
 ๕. ...
 ๖. ...
 ๗. ...
 ๘. ...
 ๙. ...
 ๑๐. ...

๑. ...
 ๒. ...
 ๓. ...
 ๔. ...
 ๕. ...
 ๖. ...
 ๗. ...
 ๘. ...
 ๙. ...
 ๑๐. ...

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

ประวัติผู้เขียน

ผู้เขียนชื่อ นายสืบพงศ์ ชรรรมชาติ เกิดวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2495 บ้านเลขที่ 19 หมู่ที่ 4 ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช จบปริญญาตรี การศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา วิชาเอกภาษาไทย เมื่อ พ.ศ. 2519 และเข้าศึกษาระดับปริญญาโท วิชาภาษาไทย มัธยมศึกษาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2523 ปัจจุบันรับราชการตำแหน่งอาจารย์ 1 โรงเรียนปากพ่อง อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย